

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 30.06.1969, sp. zn. 2 Cz 18/69, ECLI:CZ:NS:1969:2.CZ.18.1969.1

Číslo: 66/1970

Právní věta: Výkon rozhodnutí lze nařídit zásadně jen k vydobytí pohledávek, které se staly splatnými do vydání usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí. Výjimku z této zásady připouští zákon pouze pro výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy (je-li vykonáváno rozhodnutí, ve kterém bylo oprávněnému přiznáno právo na opětující se dávky).

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 30.06.1969

Spisová značka: 2 Cz 18/69

Číslo rozhodnutí: 66

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Výkon rozhodnutí

Předpisy: 99/1963 Sb. § 251
§ 284

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 66/1970 sb. rozh.

Výkon rozhodnutí lze nařídit zásadně jen k vydobytí pohledávek, které se staly splatnými do vydání usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí.

Výjimku z této zásady připouští zákon pouze pro výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy (je-li vykonáváno rozhodnutí, ve kterém bylo oprávněnému přiznáno právo na opětující se dávky).

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30. 6. 1969, [2 Cz 18/69](#).)

Oprávněný navrhl výkon rozhodnutí přikázáním pohledávky povinného z jeho účtu u peněžního ústavu k uspokojení svých nároků, které mu byly přiznány rozsudkem okresního soudu v Trutnově z 30. 6. 1965; domáhal se nejen vymožení částek splatných a neuhrazených ke dni podání návrhu na výkon rozhodnutí (4050,- Kčs), nýbrž i částek splatných v měsících následujících po nařízení výkonu rozhodnutí (po 225,- Kčs počínaje měsícem prosincem 1967).

Okresní soud v Mladé Boleslavi vyhověl zcela návrhu na výkon rozhodnutí usnesením z 21. 11. 1967.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu, že byl usnesením okresního soudu v Mladé Boleslavi – pokud jím byl nařízen výkon rozhodnutí též ohledně částek 225,- Kčs měsíčně splatných počínaje měsícem prosincem 1967 – porušen zákon a toto usnesení v uvedeném rozsahu zrušil.

Z odůvodnění:

Návrh na soudní výkon rozhodnutí, k němuž je třeba připojit stejnopis rozhodnutí opatřený potvrzením o jeho vykonatelnosti (§ 261 odst. 2 o. s. ř.), může oprávněný podat jenom v případě, že povinný nesplnil dobrovolně to, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí (§ 251 o. s. ř.). Nejde-li tedy o rozsudek předběžně vykonatelný podle § 162 o. s. ř., je třeba, aby soud rozhodující o nařízení výkonu zjistil nejenom, zda jde o rozsudek pravomocný, tj. o řádně doručený rozsudek, který již nelze napadnout odvoláním (§ 159 odst. 1 o. s. ř.), ale také, zda jde o rozsudek vykonatelný, tj. zda již uplynula lhůta k plnění (§ 161 odst. 1 o. s. ř.), tedy lhůta stanovená podle § 160 o. s. ř. ke splnění povinnosti rozsudkem uložené.

Jde-li o výkon rozhodnutí, které ukládá povinnost k zaplacení peněžitě částky, může jej soud nařídit zásadně jen k vymožení pohledávky, která je v době nařízení výkonu již splatná. Jedinou výjimku z této zásady je ustanovení § 284 odst. 2 o. s. ř., podle něhož se nařízení výkonu srážkami ze mzdy povinného vztahuje i na dávky, které se stanou v budoucnu splatnými, v případě, že je vykonáváno rozhodnutí, ve kterém bylo oprávněnému přiznáno právo na opětující se dávky. Poněvadž jde o výjimku z obecné zásady připouštějící výkon rozhodnutí jenom pro vymožení již splatných částek, je nutno ji vykládat omezujícím způsobem a nelze ji rozšiřovat i na jiné v § 258 odst. 1 o. s. ř. uvedené způsoby výkonu rozhodnutí, zejména i na výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky podle § 303 a násl. o. s. ř.

Jestliže tedy občanský soudní řád nemá v třetí hlavě části páté (§ 303 a násl. o. s. ř.), která upravuje výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky, ustanovení obdobné ustanovení § 284 odst. 2 o. s. ř., nelze výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu nařizovat pro částky, které se stanou teprve v budoucnu splatné. Tomu svědčí i znění ustanovení upravujících tento způsob výkonu rozhodnutí, např. ustanovení § 303 odst. 1 a § 305 odst. 1 o. s. ř. o tom, že výkon rozhodnutí se provede odepsáním pohledávky z účtu a jejím uhrazením oprávněnému. Neodporuje tomu ani ustanovení § 309 o. s. ř., podle něhož se nařízení výkonu vztahuje i na částky, které dojdou na účet povinného po tom, kdy bylo peněžnímu ústavu doručeno nařízení výkonu rozhodnutí, neboť toto ustanovení se týká částek, na které se vede výkon rozhodnutí, a nikoliv částek, pro které je výkon rozhodnutí nařízen.

Výrokem usnesení okresního soudu, kterým byl nařízen výkon rozhodnutí i pro částky 225,- Kčs měsíčně splatné počínaje měsícem prosincem 1967, byl tedy porušen zákon v ustanoveních § 160 odst. 1, 2, § 161 odst. 1, § 251, 284 odst. 2 a § 303 a násl. o. s. ř.